

Motion till riksdagen 2023/24:1821

av Anne-Li Sjölund (C)

Samma förutsättningar för friluftslivet som för idrottslivet att främja folkhälsan

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att likställa förutsättningarna för det organiserade idrottslivet och det organiserade friluftslivet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I socialavgiftslagen (200:980) 2 kap. § 19 finns en bestämmelse som säger att en ersättning till en idrottsutövare från en ideell förening som främjar idrottslig verksamhet är avgiftsfri, om ersättningen från föreningen under året inte överstiger ett halvt prisbasbelopp enligt 2. kap. § 6 och 7 i socialförsäkringsbalken.

Idrottslivet och friluftslivet bidrar i mångt och mycket med liknande samhällsbidrag och kompletterar varandra på ett utmärkt sätt. Invånare som av olika skäl inte vill delta i idrottslivet, kan hitta rörelseglädjen inom friluftslivet där speglar, tävlingar och avbytarbänkar lyser med sin frånvaro. Detta är ännu viktigare i en tid när den psykiska ohälsan ökat kraftigt.

Friluftsliv och idrott är nära besläktade aktiviteter och svåra att skilja åt i praktiken. I betänkandet Idrott åt alla (SOU 1969:29) uttalade 1965 års idrottsutredning att det var ogörligt och rentav felaktigt att skilja mellan idrott och friluftsliv. Prop. 1970:79 om stöd till idrotten ansluter sig till denna uppfattning (s. 51). I prop. 1976/77:135 om ändrade regler för beskattning av ideella föreningar m.m. menas (s. 75) att till idrott numera allmänt torde räknas även friluftsliv.

Paraplyorganisationen Svenskt Friluftsliv består idag av 27 ideella friluftsföreningar som tillsammans har 1,8 miljoner medlemskap. Tillsammans består organisationerna av närmare 7 000 lokala och regionala föreningar, som bidrar till fysisk rörelse över hela landet. Exempelvis bidrar en av medlemsorganisationerna, Friluftsförbundet, med åtta miljoner aktivitetstimmar årligen.

Flera av Svenskt Friluftslivs medlemsorganisationer omfattas av undantaget i socialavgiftslagen, men många andra är osäkra om huruvida de kvalificerar sig för detta undantag. Enligt nuvarande lagstiftning behandlas organisationer inom friluftsliv olika, vilket skapar både en ojämlikhet och en osäkerhet i beskattningen av deras verksamheter. Det är därför både rimligt och rättvist att ändra lagen så att alla medlemmar i Svenskt Friluftsliv omfattas av "halva basbeloppsregeln" och därmed behandlas på samma sätt som idrottsorganisationer.

För att upprätthålla en rättvis beskattning och lika villkor för organisationer som främjar idrott och friluftsliv föreslår vi att socialavgiftslagens 2 kap. § 19 ändras så att lagstiftningen inte särbehandlar friluftslivet negativt. En ändring bör införas i socialavgiftslagens 2 kap. § 19 för att inkludera det organiserade friluftslivet i lagstiftningen.

Anne-Li Sjölund (C)